

особистості досягнути вершин у фізичному, духовно-моральному і професійно-трудоному розвитку. [1; 29]

Засновником теорії і практики «педагогічного проектування» в Україні є А.С. Макаренко. Впродовж багатьох років технологія «педагогічного проектування» розвивалася, узагальнювалася.

В педагогічній практиці А.С. Макаренка ми знаходимо технологію «педагогічного проектування», яка зараз набула особливого розвитку і вдосконалення.

Він розглядав виховний процес як організоване педагогічне виробництво і вбачав в педагогічному проектуванні результати не тільки загальної мети виховання, а й формування індивідуальних якостей, розвиток здібностей і талантів кожного вихованця у відповідності до замовлення суспільства. Колонія називалася трудовою, всіх колоністів було поділено на загони за виробничою ознакою – ковалів, теслярів, чоботарів, конюхів та інші.

На даний час педагогічне мислення зосереджує увагу на формуванні цінностей, що являє собою процес постійних позитивних кількісних і якісних змін особистості. Ці зміни відбуваються через розв'язання осмислених моральних проблем, через творчість, самоідентифікацію та самоствердження. А.С. Макаренко вважав, що вихованець не повинен відчувати себе об'єктом виховання, він повинен розуміти вимоги здорового глузду, які застосовуються до нього.

З точки зору вимог сучасного глобалізованого, інформаційного суспільства компетентнісноорієнтована освіта також може спиратися на основні ідеї педагогіки Макаренка. В ній ми знаходимо підґрунтя для формування таких ключових життєвих компетентностей як здоров'язберігаюча, комунікативна, професійна, соціальна та інші. Вона також висвітлює акмеологічні принципи, спрямовані на досягнення «акме» у творчості, соціальній зрілості, у розвитку мислення та інтелекту, де людина розглядається як суб'єкт життєдіяльності, здатний до самоорганізації власного життя у вищому вимірі – духовності.

А.С. Макаренко був педагогом свого часу, він працював у дитячих закладах особливого типу, стратегія управління якими актуальна і в наш час. Його педагогіка знайшла своє втілення в загальноосвітніх закладах нашої країни, а також ближнього і далекого зарубіжжя.

Література

1. Максимюк С.П. Закони макаренківської педагогіки//Педагогічне мислення в контексті теоретико-методичної спадщини А.С. Макаренка і сучасної педагогіки. – Рівне, 2008. – С.28-29.
2. Пашко Л.Ф. Музей-заповідник А.С. Макаренка//Путеводитель. – Харьков, 1991.

ОСВОЄННЯ ПРОЦЕДУРИ ЕКСПЕРТНОГО ОЦІНЮВАННЯ ЯК СКЛАДОВОЇ УПРАВЛІННЯ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Копилець Є.В., Тарасевич Н.М. (Полтава)

Реформування освіти, поява варіативних програм, технологій, інтенсивне поширення нових методів навчання, створення авторських шкіл, впровадження різноманітних проектів в закладах освіти викликає нагальну

потребу в кваліфікованій експертній оцінці, яка дає можливість отримати достовірну інформацію про реальний стан справ і стає підґрунтям прийняття належних рішень [1; 2]. Сфера застосування експертизи в освіті досить широка: компетентна оцінка підручників, наукових досліджень, стандартів освіти, прийняття державних і регіональних програм, впровадження інновацій на регіональному та місцевому рівні, атестація закладу. Водночас, оскільки ця процедура використовується порівняно недавно, організація її викликає певні труднощі, які зумовлені складністю її окремих технік. Важливість для управлінця освітою оволодіти технологією організації експертного оцінювання зумовила введення спеціального курсу "Педагогічна експертиза" для магістрантів зі спеціальності управління навчальними закладами та управління проектами.

Мета спецкурсу – освоєння методології і методики експертних оцінок. Специфіка курсу в його інструментальному характері, спрямованості на формування практичної готовності до експертування результатів діяльності та педагогічних проектів різного ієрархічного рівня.

Завдання спецкурсу: допомогти усвідомити сутність експертизи, її функції як феномену культури управління; ознайомити з технологією проведення експертизи; з'ясувати процедуру експертних методів; проаналізувати умови успішного запровадження експертизи в проектній діяльності закладів освіти; залучити магістрантів до досліджень у використанні процедур експертизи в освітньому просторі.

Курс спрямований на осмислення і практичне втілення засвоєних теоретичних положень, формування базових компетенцій, серед яких: усвідомлення значення експертизи як засобу державного контролю і стимулювання підвищення якості освітніх послуг; знання сутності науково-педагогічної експертизи, галузі застосування експертних методів; розуміння відмінності між інспекторським оцінюванням і експертним оцінюванням; між оцінюванням за результатом і оцінюванням за процесом; уявлення про методологію і методи експертних оцінок; обізнаність з пакетом нормативно-правових документів щодо проведення експертизи; знання технології проведення експертизи; знання структури експертного висновку; готовність проектувати організацію педагогічної експертизи в навчальному закладі; спроможність давати оцінку кадрового забезпечення експертної комісії, компетентності експертів у галузі педагогіки, статусу експерта і етики його поведінки; уміння критично аналізувати подані на експертизу освітні проекти і формулювати експертні висновки з умотивованими зауваженнями; здатність передбачати труднощі і проблеми на кожному етапі експертизи; уміння працювати в складі експертної групи; здатність бачити перспективи власного розвитку у запровадженні педагогічної експертизи

Логіка організації самостійної роботи і практичних занять скерована на аналіз зразків педагогічних експертиз та залучення магістрантів до використання окремих методичних процедур у здійсненні власних експертних досліджень [3].

Література

1. Боднар О.С. Організаційно-педагогічні засади експертного оцінювання навчально-виховної діяльності загальноосвітніх шкіл : Автореф. дис. ... канд. пед. наук / Університет менеджменту освіти Академії педагогічних наук України. – К., 2008. – 20 с.

2. Петренко Л.М. Педагогічна експертиза: технологія експертного оцінювання результатів навчальних досягнень учнів. – Х.: Вид. група "Основа", 2007. – 176 с.
3. Копилець Є.В. Експертиза проектної діяльності : навчальний посібник /Є.В. Копилець, Н.М. Тарасевич. – Полтава : ІОЦ ПДПУ, 2008. – 38 с.

СТВОРЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ МОЛОДІЖНОГО ПРОЕКТУ «ПОЛТАВСЬКА ШКОЛА МІСЦЕВОГО І СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ «ЛІДЕР МАЙБУТЬОГО»

Кращенко Ю.П. (Полтава)

Учнівство та студентство — майбутнє територіальної громади, країни, нації. Виховання відповідальних лідерів нової генерації — першочергове завдання з огляду на сучасні соціально-політичні та економічні трансформації українського соціуму. Необхідність цілеспрямованої підготовки молоді до діяльності в матриці європейських демократичних стандартів, котрі перебувають у нашій країні в стадії становлення, значно актуалізувалась.

Однією з головних засад демократичного суспільства є наявність та ефективне функціонування громадського самоврядування. Стаття 2 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначає місцеве самоврядування як гарантоване державою право та реальна здатність територіальної громади — жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища, міста — самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України [1]. О.М. Кін зазначає, що завдяки самоврядуванню можна створити певну життєздатну систему, яка могла б працювати на майбутнє суспільство, стала б «центром кристалізації» позитивної перспективи майбутнього, розвитку суспільно активної особистості та створення відповідних механізмів для її продуктивної екстраполяції в соціум [2, с. 106]. Переконані, що студентське самоврядування можна сміливо назвати однією з перших сходинок до громадянського суспільства, коли громада обирає своїх лідерів та вчиться контролювати їхні дії. «Система студентського самоврядування, на нашу думку [3, с. 257], — охоплює органи студентського самоврядування академічних груп, курсів, факультетів, які ієрархічно підпорядковані органу (органам) студентського самоврядування на рівні вищого навчального закладу, і діє в інтересах студентської громади та сформована з числа її членів на основі виборності та періодичної звітності».

Виходячи з необхідності виховання та навчання нової генерації лідерів місцевого і студентського самоврядування за ініціативою студентських самоврядних організацій Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, Української медичної стоматологічної академії, Полтавського університету споживчої кооперації України, Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка спільно управлінням у справах сім'ї, молоді та спорту виконавчого комітету Полтавської міської ради розроблено молодіжний проект «Полтавська школа місцевого і студентського самоврядування «Лідер майбутнього» (далі — Школа). Положення про Школу затверджене рішенням 46-ї сесії 5-го скликання Полтавської міської ради наприкінці 2009 року. Міська влада